

(Legtand Bibl. gr. vuly. 2)

Λερωαίνος.

« ὅδε Λερωαίνος ἤκουσεν, ¹⁾ ὁρῶν ἐνδοχάτον / με' ὄρους του «
» τοὺς ἄρχοντας ἐμίσσηεν ὅτ' ἐγάτον / μακά' εὐμνον - «
» γένθητε νὰ δώθουν, νὰ χαρίθουν, / καὶ τὴν ἀγάπην ὡρῶν «
» αὐτὸν νὰ τὴν ἀναμεινίσουν, / νὰ ἔχουσιν ὁμόνοιαν, σάν «
» ὡρῶτα σάν καὶ ὡάντα, / ἡμῖαν ὡτὸ ὑδῖτρον εἰς καὶ «
» δια' ὡάντα >>

[1/: ἐνν. τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐκτὸς Μαυροῦ, ὅτι, πα' κα' ἐλάνεν ἐν
τὴν Βλαχίαν μετὰ ὁρῶν]

